

II. Retsmidler mod de truffne Afgørelser.

a. Landsretssager.

a. Alle af Landsretten som første Instans afsagte Domme kunne *paaankes* til Højesteret — til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, hvorimod Anke alene til Stadfæstelse ikke kan finde Sted. Ankefristen er 8 Uger fra Dommens Afsigelse at regne; Anke kan dog undtagelsesvis tilstedes af Justitsministeriet indtil et Aar efter Dommens Afsigelse, naar der foreligger tilstrækkelig Grund til at gøre Afvigelse. Tilladelse til at fremkomme for Højesteret med nye Anbringender, Paa-stande eller Beviser gives af Højesteret — nye Beviser kunne dog fremsættes uden særlig Tilladelse, naar der er givet Modparten betimelig skriftlig Meddelelse derom. Stævnevarslet er i Almindelighed 4 Uger, aldrig kortere. — Udebliver Indstævnte, medens Appellanten møder, udgaar Sagen til skriftlig Behandling — lige som skriftlig Behandling kan forlanges af Retten i samme Tilfælde som ved Landsret. — Parternes Plædering og Dokumentation foregaar væsentlig som nu. Vidneførsel o. l. foregaar som Regel ved Underret; hvor det findes at være af særlig Betydning, kan Retten dog bestemme, at Afhørelsen skal foregaa under Domsforhandlingen. — Dom afsiges snarest muligt efter Optagelsen. — Klager over Behandlingen ved Landsret, som efter Sagens Stilling ved Højesteret ere uden reel Betydning for vedkommende Part, kunne af Højesteret lades ude af Betragtning.

b. Ved Siden af den egentlige Appel, som kun kan anvendes overfor endelige Domme, indføres en ny Klageform: „Kære“, der finder Anvendelse med Hensyn til Kendelser og Beslutninger af Retten, der forekomme i Løbet af Sagen (f. Eks. Nægtelse af fri Proces, Afgørelser vedrørende Vidnepligten, Indrømmelse eller Nægtelse af Udsættelse o. s. v.). Kæremaalet skal først i skriftlig Fremstilling forelægges den Landsret, over hvilken man vil klage, og som derefter med sin Erklæring indsender Klagen til Højesteret, som da i Reglen afgør Sagen paa det foreliggende skriftlige Grundlag, efter at Parterne have haft Adgang til at ytre sig skriftlig een Gang fra hver Side. I vigtigere eller vanskeligere Tilfælde kan Retten dog ogsaa anordne mundtlig Forhandling, inden den træffer sin Afgørelse. Et Kæremaal kan altid støttes paa nye faktiske Anbringender og Beviser. Kære har ikke opsættende Virkning, hvor saadant ikke særlig er foreskrevet; dog kan saavel Landsretten som Højesteret anordne saadan Opsættelse. Kæremaal kunne forhandles for og afgøres af et Tremands-Udvalg. — Den almindelige Frist, inden hvilken Kære maa iværksættes (Kærefristen), er 2 Uger. Justitsministeren kan dog endnu i 6 Maaneder tillade Kære, naar Omstændighederne tale derfor.